

Благословен порив синів, Що захищають гідність краю.

Володимир Дідківський

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 24 (14436), 12 ЧЕРВНЯ 2026 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Боротьба за справедливість – особиста справа

Дуже символічною видалася подія, що відбулася в Білоцерківському краєзнавчому музеї 4 червня – в Міжнародний день безневинних дітей – жертв агресії, коли в Україні вшановують пам'ять маленьких співвітчизників, яких убила росія, розв'язавши жорстоку війну проти нашої країни. Цього дня Amnesty International Ukraine – українське представництво всесвітнього міжнародного правозахисного руху Amnesty International, відкрило виставку «Права в наших руках» – проєкт про щоденну боротьбу українців за свої права не на словах, а реальними справами.

Але спочатку познайомимося з Amnesty International. Це всесвітній рух, заснований у 60-х роках ХХ століття, що об'єднує понад 9 мільйонів людей, які вважають боротьбу з несправедливістю своєю особистою справою. Його засновник адвокат Пітер Бененсон так сформулював завдання організації: «Наша робота буде виконана лише тоді, коли останній в'язень совісті виїде на волю, остання катівня буде зачинена, а Загальна декларація прав людини стане реальністю для всіх людей по всьому світу».

Презентували свій проєкт у Білій Церкві Олена Козаченко – координаторка польових досліджень, Валерія Бурлакова – керівниця відділу кампаній, медіа та досліджень, й Олександр Хоменко – фото- та відеопродюсер Amnesty International в Україні.

«Нам важливо показати, як українці щодня виборюють права людини не в теорії, а у важкій реальності. Адже ми часто чуємо, що права людини «не працюють» або «існують лише на папері». Але водночас ми щодня бачимо людей, які ціною власного часу, здоров'я, а іноді й життя, у надзвичайно складних обставинах виборюють право на життя, здоров'я, гідність для сотень і тисяч інших українців», – сказала у своєму виступі Валерія Бурлакова.

Хто ж ці люди? Про них і розповідає виставка. Вона об'єднала 12 портретів і 12 особистих історій правозахисників, активістів, освітян, волонтерів і журналістів. Це **Марта Левченко** – засновниця кризового центру «Місто добра»; **Яна Зінкевич** – засновниця та командирка медичного батальйону «Госпітальєри»; **Наталія Шило** – вчителька з Горлівки, яка майже чотири роки провела в російському полоні; **Максим Колесніков** – ветеран російсько-української війни, який провів у російському полоні близько 11 місяців; **Ельміра** та **Юрій Баранови** – батьки зниклого безвісти українського морпіха

Ернеста Баранова; **Олена Белозоренко** – фермерка та підприємця, засновниця відомої екоферми крафтових сирів «Лиманська коза»; **Іван Любиш-Кірдей** – військовий кореспондент «Reuters»; **Вікторія Дворецька** – ветеранка російсько-української війни, ключова учасниця кампанії «Невидимий батальйон»; **Іван Саранча** – 18-річний юнак, який майже дві третини свого життя провів під російською окупацією в Луганську, але зумів зберегти зв'язок з Україною й повернувся на підконтрольну територію; **Масі Найс** – ветеран і правозахисник; **Гаяне Авакян** – журналістка з Бахмута, співзасновниця платформи «Меморіал», яка документує історії українців, вбитих росією; **Неллі Ковальська** та **Степан Симчич** – Неллі працювала журналісткою під час Революції Гідності, документуючи протести, ризикуючи життям. Після народження сина Степана стала активною захисницею прав людей в аутистичному спектрі.

Кожна світлина присвячена універсальному праву людини – від права на життя й освіту до права на гідність і притулок. Через історії цих людей Amnesty International прагне підкреслити, що права людини – це не абстрактні принципи, а жива практика щоденних рішень і вчинків.

Переглянувши портрети, ловиш себе на потребі детальніше довідатися про життєві обставини, випробування, виклики, які випали на долю цих людей, про те, як вони обирали собі мету, як гартувалися їхні характери й можливості. Тобі важливо зрозуміти, наскільки насправді великі цінності захищають наші співвітчизники, і, зрештою, що права людини дійсно в наших руках. А це надихає.

Валентина ХРАБУСТ

Світла пам'ять маленьким янголятам

4 червня, у Міжнародний день безневинних дітей – жертв агресії, в Білоцерківській громаді вшанували пам'ять найменших співвітчизників, які загинули внаслідок збройної агресії рф проти України.

Від початку повномасштабного вторгнення, за станом на 4 червня, росія вбила щонайменше 707 маленьких українців. Офісом Генерального прокурора також зафіксовано 2496 випадків поранення українських дітей російськими терористами.

Жителі громади, представники міської влади прийшли до інсталяції, встановленої біля Київського обласного академічного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського, аби віддати данину пам'яті всім невинно убитим діткам, життя яких обірвала війна.

Частину інсталяції є Дерево пам'яті з дзвіночками на жовтоблакитних стрічках. Кожен дзвіночок – це дитячий голос, що назавжди залишився в небі.

На знак вічної пам'яті присутні поклали до стенда квіти та м'які іграшки. У храмах Білої Церкви цього дня відбулися панахиди за загиблими дітками.

За інф. bc-rada.gov.ua

«Душа холоне думкою

про втрати...»

Рідні наші хлопчики-герої, як же трагічно несправедливо відбирає вас війна у рідних, в Батьківщини, яку пішли ви захищати в лиху годину... Віримо, що настане той час, коли ворог захлинеється власною ненавистю, отримавши заслужену відплату від українського війська. Але ніколи не повинна канути в безвість наша вдячність, наша зболена пам'ять про тих, хто загинув на полях битв цієї, надіємось, останньої війни.

Серед них – 36-річний військово-вслужбовець механізованого батальйону **Олександр Леонідович РЕШЕТНЯК**. Захищаючи рідну землю, він загинув 23 травня під час виконання бойового завдання в районі Лимана Краматорського району Донецької області.

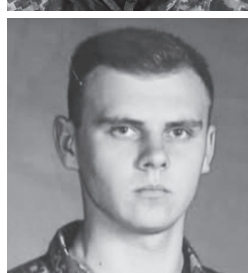
Наш земляк **Сергій Іванович НАКОРЕНКО**, 41-літній майстер відділення взводу ударних безпілотних авіаційних комплексів механізованого батальйону. Поліг 29 травня внаслідок здійснення противником удару БПЛА по позиції поблизу Стариці Чугуйського району на Харківщині.

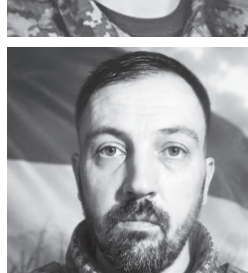
Роман Валерійович ДЕРЕГА, якому в березні цього року виповнилось 30, головний сержант, командир екіпажу безпілотних авіаційних комплексів військової частини А 5019, помер 31 травня 2026 року.

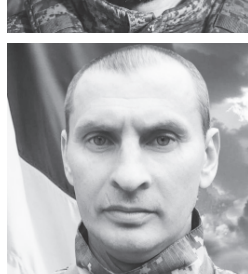
Старший солдат **Ігор Олександрович ЩОЛОКОВ** (1998 року народження) був командиром мотопіхотного відділення-командиром машини мотопіхотної роти однієї з військових частин. Загинув 13 травня 2024 року під час штурмових дій противника поблизу Первомайського Покровського району на Донеччині. Увесь цей час вважався зниклим безвісти.

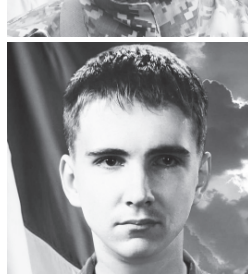
На російсько-українській війні 16 травня загинув молодший сержант **Євгеній Олегович СУХОВАРОВ**, командир стрілецького відділення 4 батальйону ТрО в/ч А 7030, пів місяця не доживши до свого 39-ліття. Трагедія сталася під час виконання воїном завдання в районі Новоберислава Харківської області.

Поблизу Олексіївки Синельниківського району на Дніпропетровщині 17 жовтня 2025 року поліг солдат **Владислав Володимирович ЗАВАДА**, сорокап'ятирічний гранатометник штурмового батальйону військової частини А 4010.

Наш земляк, **Тарас Валерійович МАКСИМЕЦЬ** (1993 року народження), стрілець-снайпер механізованого батальйону однієї з військових частин, загинув 28 червня 2025 року внаслідок мінометного обстрілу під час ротації в районі Яблунівки, що в Сумській області.

Білоцерківець **Ігор Вадимович ВАТРАЛЬ** (1985 року народження), командир десантно-штурмового відділення батальйону морської піхоти однієї з військових частин, поліг 14 лютого 2025 року під час виконання бойового завдання біля Зеленивки Покровського району на Донеччині.

Сержант **Андрій Олексійович БОНДАР**, який служив водієм у мінометному взводі механізованого батальйону військової частини А 2167, помер 3 червня на 48-му році життя.

Вірні присязі, вірні побратимам і обов'язку, вони стали взірцем мужності та прикладом людської гідності. Кланяємось кожному захисникові за ратний подвиг.

Ті, для кого головна цінність – правда

ШОСТОГО ЧЕРВНЯ СВОЄ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО ВІДЗНАЧИЛИ ЖУРНАЛІСТИ. БІЛОЦЕРКІВСЬКІ МЕДІЙНИКИ ОТРИМАЛИ БАГАТО ХОРОШИХ ПРИВІТАЛЬНИХ СЛІВ НА СВОЮ АДРЕСУ, БО ХАЙ ТАМ ЯК, А МИ ТАКИ ТРИМАЄМОСЯ, МИ ПРАЦЮЄМО.

Не будемо сьогодні говорити про труднощі – в більшості українців, та й власне України, вони стали такого рівня, що низькі зарплати кореспондентів, застаріле комп'ютерне обладнання редакцій, брак кадрів не йдуть ні в яке порівняння. Головне, що в Білій Церкві все ще виходять газети (хоча для окремих видань ситуація складається доволі драматично), діють телестудії, виходить в ефір радіо (не проводить – того уже, на жаль, нема). І та журналістська спільнота, котра ще жива, не просто числиться, а таки виконує важливу й потрібну роботу.

«Ви ті, для кого головна цінність – правда. Ті, хто ставить незручні запитання, перевіряє факти, шукає істину й доносить її людям».

У час, коли Україна виборює своє право на свободу і незалежність, особливо важливою є робота тих, кого називають четвертою владою. Адже правда також є зброєю. Вона допомагає суспільству бачити, розуміти, робити висновки та не втрачати орієнтири», – так бачить наше завдання і місце «преси» в суспільстві, що переживає страшну війну, секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб. Очевидно, що саме так маємо бачити свою роль і ми, газетярі, телевізійники, радійники.

Під час зустрічі з місцевими журналістами Володимир Вовкотруб подякував їм як «справжнім професіоналам, друзям, наставникам. Тим, хто не продає свою позицію, не підлаштовує факти під чийсь інтереси та не мовчить тоді, коли мовчати не можна».

Бажаю вам цікавих новин, чистої репутації, сміливих рішень і довіри людей. Нехай кожен матеріал наближає нас до справедливості, а кожне слово працює на Україну».

У свою чергу ми дякуємо всім, із ким співпрацюємо, від кого відчуваємо підтримку, кого завжди радо зустрічаємо в редакції, чий матеріал друкуємо, думки поділяємо, з ким часом дискутуємо. Основне – що ми

маємо однакові цінності, живемо одним бажанням – перемоги над ворогом і щасливого майбуття рідній землі.

Широ вдячні кожному передплатнику «Громадської думки» за те, що багато років обираєте свою улюблену газету, довіряєте нашому слову. Знайте: наші серця – поруч з вами.

Валентина ХРАБУСТ

Цікавий відпочинок у пришкільних таборах

На початку літніх канікул у Білій Церкві для учнів традиційно організують денні пришкільні табори, де діти мають можливість відпочити, розважитися, зайнятися спортом та корисно провести дозвілля.

Цього року табірну зміну відкрили 2 червня, вона триватиме до 19 червня. Відпочивають діти на базі освітніх закладів громади, де їм організовано дворазове харчування.

Як повідомив начальник управління освіти і науки міської ради Юрій Петрик,

денні табори охопили близько 700 дітей, переважно пільгових категорій: сиріт, дітей з інвалідністю, внутрішньо переміщених осіб, дітей військовослужбовців і родин загиблих захисників, а також тих, хто постраждав внаслідок війни. Діти перебуватимуть у таборах за напрямками: спортивний, лідерів учнівського самоврядування, юних техніків та натуралістів.

Тож і ми бажаємо юним білоцерківцям набратися сил, зміцнити здоров'я і гарно відпочити!

За інф. bc-rada.gov.ua

1 червня відбулося нагородження переможців виставки-конкурсу дитячого малюнка «Веселкові барви», повідомляють офіційні джерела.

Котигорошко очима дітей

Героєм для зображень на цьогорічному конкурсі став найвідоміший казковий богатир і народний супергерой української міфології. Тематами робіт були: «Котигорошко: герой, протистояння добра і зла, мужність, сила, українські традиції та віра в перемогу світла над темрявою» та «Сучасна візуалізація Котигорошка у стилях фентезі, коміксу, кіберпанку тощо». Головне завдання полягало в тому, щоб юні художники створили деталізований образ з акцентом на традиційних елементах.

На виставку-конкурс свої роботи подали 125 учасників. Їх оцінювало компетентне журі: художник Георгій Пономарьов (голова журі), художниця, членкиня «Гільдії пастелістів України» Галина Невінчана та головний спеціаліст управління культури і туризму БМР Алла Карабач.

За результатами конкурсу було визначено переможців у чотирьох вікових категоріях, яких привітала та вручила їм дипломи й подарунки начальник управління культури та туризму БМР Юлія Ковальська.

Аби відчувти мистецтво, яке творять діти, до 14 червня завітуйте у виставкову залу бібліотеки № 5. На вас чекають щодня (крім суботи) з 10:00 до 18:00.

Видатні українці, які змінили світ

«Наше прізвище було Сулима-Стравинські»

Якщо у вас запитують, чи є якийсь всесвітньо відомий композитор, що має 100 відсотків української крові, сміливо відповідайте, що є, і не тільки відомий, а й видатний! Це – Ігор СТРАВІНСЬКИЙ!

Композитор Ігор Стравинський не тішився тим, що найбільший концертний зал у Швейцарії названий на його честь. Він пишався своїм козацьким родом, розповідав, що його батько зображений на картині І. Рєпіна «Запорожці». Ви ж пригадали художого, високого, довговусого осавула у шапці, який похмуро визирає з-за Рубця-Бульби? Його Ілля Рєпін змалював із оперного співака Федора Стравинського, батька композитора, нащадка старовинного шляхетського гетьманського роду Сулимів-Стравинських.

Дружиною Федора і матір'ю Ігоря стала Ганна Кирилівна Холодовська, українсько-козацького роду, який отримав дворянство за участь у російсько-турецькій війні.

Ігор отримав типову дворянську освіту: його вихователькою була молоденька гарненька німкеня Берта Ессерт. Російською вона практично не говорила, тому хлопцеві легко сприймав іншомовні середовища.

З дев'яти років брав приватно уроки фортепіано. У вісімнадцять за наполяганням батьків Ігор вступив на юридичний факультет Санкт-Петербурзького університету, одночасно приступивши до самостійного вивчення музично-теоретичних дисциплін.

Влітку 1902 року студент Ігор Стравинський познайомився з батьком однокурсника з університету Миколою Римським-Корсаковим. З цього часу він двічі на тиждень упродовж п'яти років отримував безцінні уроки композиції, наполегливості і дисциплінованості в роботі – це була єдина композиторська школа Стравинського.

14-річним Ігор потрапив на Волинь, у райський

куточок, звідки була родом його мати. В Устилузі був маєток Носенка, чоловіка старшої сестри матері Ігоря Стравинського. Відтоді він приїздив сюди кожного літа. А в серпні 1906 року в Ярмолинцях (Хмельниччина) завітало до юнака трепетне почуття. З першого погляду на дівчину «рідкісної душевної краси» Катерину Носенку, хоч і старшу за нього на один рік. Палке взаємне кохання цього ж місяця уквітчалось заручинами й весіллям. У придане Катерина отримала землі в Устилузі, де 1907 року за проектом Ігоря Стравинського було побудовано шале. Кожне літо до 1914 року родина проводила в Устилузі; у власному маєтку композитор написав 16 музичних творів.

Ігор Стравинський з Катериною прожив у шлюбі понад тридцять років. У щасливого подружжя народилося четверо дітей.

«Найголовніший балет ХХ століття», як пізніше назвали балет Стравинського «Весна священна», був написаний композитором здебільшого в Устилузі, він мав першу назву «Картина життя язичницької Русі» (а язичницька Русь – це все, що зародилося на території

України, – інтонації, ритми...)

◆ Також композитор збирав фольклорний матеріал на Волині для своєї опери «Весіллячко».

◆ Відома фотографія, зроблена в Устилузі, де Стравинський записує народну музику від лірника на ґанку свого помістя.

◆ У Києві з ініціативи столичної влади та Класичного ювелірного дому «Labortas» започатковано патріотичний проект «Видатні особистості, які змінили світ». Першим у списку знаменитих постатей, які щонайтісніше пов'язані з Києвом, став геній світової музичної культури ХХ століття Ігор Стравинський.

◆ Восени 2019 року чудовий мистецький арт-об'єкт – бронзовий барельєф – урочисто відкрили у центрі міста на будинку 28/19, що по вулиці Лютеранській. Завдяки роботі в архівах видатного українського диригента Ігоря Івановича Блажкова було відновлено історичну справедливість: документи підтвердили, що саме тут, у Києві, на вулиці Лютеранській, 28 (тодішній Анненській), у будинку Носенків, 1883 року мешкав з батьками однорічний майбутній композитор, і саме звідти в липні 1914-го Стравинський виїхав назавжди з Батьківщини.

Для допитливих:

◆ Ігор народився 17 червня 1882 року в Оранієнбаумі поблизу Петербурга. Батько – Федір Гнатович – був українцем, народженим у Чернігівській губернії, а рід Стравинських походить із козаків, їхній герб успадкував елементи від герба гетьмана Івана Сулими.

◆ Пізніше композитор писав: «Наше прізвище було Сулима-Стравинські, однак коли Росія анексувала частину Польщі, то «Сулима» з якоїсь причини було випущене з нашого прізвища».

◆ Мати – Ганна Холодовська – корінна киянка. Хист до музики передався Ігорю від батьків, адже тато був солістом Маріїнського театру, а мама – піаністка, акомпонувала чоловікові під час виступів.

Ольга БЕРЕЗА, «Український інтерес»

Щиро вітаємо з ювілейним
Днем народження – 70-річчям –
директора ТОВ «Білоцерківхлібопродукт»
ІВАНА ПЕТРОВИЧА ШИЛОВА!

Ваше лідерство – це не титул, це внутрішня сила, що допомагає долати будь-які вершини. Ви не просто керівник, Ви – людина, яка вмє поєднувати вимогливість і доброту. Ви надихаєте команду та веде її вперед.

Бажаємо Вам нових звершень, мудрих рішень

та визнання Ваших заслуг. Нехай підлеглі цінують і підтримують Вас, а друзі та рідні завжди будуть поруч. Хай ваші мрії та проекти втілюються в життя, а труднощі оминають. Нехай робочі будні будуть сповнені позитиву, а кожен день дарує радість і вдячність людей. Гармонії, щастя та невпинного розвитку.

З повагою – рада ветеранів мікрорайону № 2 та колектив редакції газети «Громадська думка»

14 червня

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народилися у червні:

Л.В. Новак, М.С. Никоненко.

Нехай дарують радість Вам літа,
Душа сто літ хай буде молодою.
Хай Вам рясні колосяться жита,
Джерела б'ють цілющою водою.

Місце сили, здоров'я й перемог

У перший день літа в Шкарівці відбулася довгоочікувана подія – відкриття стадіону на території Шкарівського опорного ліцею-гімназії. Відтепер цей заклад освіти має сучасний простір, де народжуватимуться нові перемоги, спортивні досягнення та зростатимуть майбутні чемпіони.

Секретар міської ради Володимир Вовкотруб, звертаючись до учасників заходу, наголосив, що це знакова подія для Шкарівки, а велика заслуга у створенні цього спортивного простору належить директору Шкарівського опорного ліцею-гімназії Олегу Крутакову: «Шкарівка завжди славилася своїми спортивними традиціями. Сподіваюся, що цей стадіон стане поштовхом для молодого покоління прагнути спортивних здобутків. Та й що більше часу діти будуть займатися активним дозвіллям на свіжому повітрі, то здоровішими вони будуть. Бажаю нашій малечі гарних канікул і в подальшому ставати сильнішими, представляти рідне село та громаду на різних змаганнях, загартовуючи чемпіонський характер».

Начальник управління освіти і науки Білоцерківської міської ради Юрій Петрик побажав, щоб цей стадіон ніколи не пустував. А директор ліцею-гімназії Олег Крутаков розповів, що новий майданчик дозволить залучати набагато більше дітей до занять спортом: «Із 560 учнів ліцею близько 80 відсотків займаються у спортивних секціях різного профілю, які організовує позашкільний структурний підрозділ. Маємо надію, що наші спортивні результати будуть покращені, хоча і зараз ми маємо чим пишатися». Він подякував усім, хто був причетний до створення стадіону.

Шкарівський опорний ліцей-гімназія

пишається учнями, які є багаторазовими переможцями міських, обласних, всеукраїнських та міжнародних турнірів і змагань у різних видах спорту: бойові мистецтва, легка атлетика, гімнастика, хокей, кінний спорт.

На заході були нагороджені спортсмени, які вибороли призові місця у змаганнях «Пліч-о-пліч» за підсумками 2025 та 2026 років.

Особливі слова подяки лунали також на адресу педагогів і тренерів, які щодня допомагають дітям досягати нових спортивних вершин та вірити у власні сили.

Щірі оплески лунали й на честь спортсменів, які брали участь практично у всіх змаганнях на всіх рівнях. Це Діана Мудряк, Богдана Мудряк, Євгенія Авраменко, Тимур Однорог, Максим Корондевич, Назар Паценко, Кіріл Святецький, Каріна Стегайло, Софія Киришун, Артем Козак.

На заході відзначили вчителя фізичної культури і виховання Леоніда Цимбалюка за сумлінну працю й бажання робити своїх вихованців чемпіонами.

А щоб усі ігри на новому стадіоні стали переможними, було зіграно невеликий символічний матч «щасливим м'ячем» за участю секретаря міської ради Володимира Вовкотруба та учня ліцею.

Вихованці ліцею виступили зі спортивними номерами.

За інф. bc-rada.gov.ua

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ
„ГРОМАДСЬКА ДУМКА”
НА 2 ПІВРІЧЧЯ 2026 РОКУ
ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:
62,00 грн – індекс 35027
– НА 3 МІСЯЦІ:
186,00 грн – індекс 35027
– НА 6 МІСЯЦІ:
372,00 грн – індекс 35027
Вартість приймання передплати за 1 абонемент – 20 грн.

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про оприлюднення проекту регуляторного акта – рішення Білоцерківської міської ради
«ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ СТАВОК ОРЕНДНОЇ ПЛАТИ ЗА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ»

Відповідно до Земельного кодексу України, статей 269-289 Податкового кодексу України, Законів України «Про оренду землі», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», пункту 34 частини 1 статті 26, частини 2 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», частини 2 статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції», Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051, рішення Білоцерківської міської ради від 11 листопада 2025 року № 7959-79-VIII «Про план діяльності Білоцерківської міської ради з підготовки проектів регуляторних актів на 2026 рік», Білоцерківська міська рада повідомляє про оприлюднення проекту регуляторного акта – рішення Білоцерківської міської ради «Про встановлення ставок орендної плати за земельні ділянки комунальної власності на території Білоцерківської міської територіальної громади».

Проект регуляторного акта розроблений у зв'язку з необхідністю встановлення чіткого і прозорого механізму нарахування у договорах оренди землі розміру орендної плати за земельні ділянки комунальної власності в залежності від видів їх цільового призначення відповідно до Класифікатора видів цільового призначення земельних ділянок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» з дотриманням вимог Податкового та Земельного кодексів України.

Метою прийняття даного рішення є впровадження відкритих економічних методів регулювання земельних відносин, вдосконалення процедури встановлення розміру орендної плати за земельні ділянки комунальної власності на території Білоцерківської міської територіальної громади та створення єдиних організаційно-правових засад визначення та справляння орендної плати за земельні ділянки комунальної власності.

Розробник проекту регуляторного акта – управління регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради.

Проект рішення Білоцерківської міської ради «Про встановлення ставок орендної плати за земельні ділянки комунальної власності на території Білоцерківської міської територіальної громади» та аналіз його регуляторного впливу розміщено в мережі «Інтернет» на офіційному сайті Білоцерківської міської ради та її виконавчих органів: <https://rada.bc-rada.gov.ua/>.

Строк прийняття пропозицій та зауважень до проекту рішення – регуляторного акта та аналізу регуляторного впливу, становить 1 (один) місяць з дня його оприлюднення в медіа.

Пропозиції та зауваження приймаються в друкованому та електронному вигляді за адресою: бульв. Олександрійський, 75, м. Біла Церква, Київська область, 09117, управління регулювання земельних відносин Білоцерківської міської ради, щоденно з 8:30 до 16:00 (перерва з 13:00 до 13:45), крім суботи та неділі, електронна пошта (e-mail): zemlyamvk@bc-rada.gov.ua.

Олег УСЕНКО, заступник міського голови

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

Об'єкт оцінки:

№ п/п	Об'єкт оцінки	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення № 64, що знаходиться в нежитловій будівлі літ. «А-3»	148,15	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Zenітного полку, 121

Дата оцінки: 31.05.2026 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР. Очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 6000 грн. Строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна на напрямом оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3 – 5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефон для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 29.06.2026 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

КУПУЄМО ТА БЕРЕМО В ОРЕНДУ
ЗЕМЛЮ (ПАЇ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

Втрачене свідоцтво про базову загальну середню освіту серії КХ, № 12756584, видане 16 червня 2000 року загальноосвітньою школою I-III ступенів № 8 м. Білої Церкви на ім'я **Кільдяшева Володимира Володимировича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво про базову загальну середню освіту серії КХ, № 24465297, видане 23 червня 2004 року загальноосвітньою школою I-III ступенів № 5 м. Білої Церкви Київської області на ім'я **Дяконова Артема Костянтиновича, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачений диплом серії К 21, № 062722, від 29.06.2021 р., виданий Державним професійно-технічним навчальним закладом «Білоцерківський професійний ліцей» на ім'я **Макаренко Руслан Віталійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене свідоцтво про здобуття повної загальної середньої освіти, КХ, № 52769624, від 29.06.2021 р., видане Державним професійно-технічним навчальним закладом «Білоцерківський професійний ліцей» на ім'я **Макаренко Руслан Віталійович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

У зв'язку з втратою картку водія до цифрового тахографа UAD 0000093474001 (дата видачі 05.03.2022), видану на ім'я **Куріленко Андрій 02.07.1981 р. н., ВВАЖАТИ НЕДІЙСНОЮ.**

Втрачені атестат і додаток до нього, видані 1998 року Фурсівською середньою загальноосвітньою школою I-III ступенів на ім'я **Зінченко Микола Миколайович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ.**

В останній день у школі семирічний хлопчик сказав мені, що я вже нікому не потрібна. Він сказав це спокійно. Навіть не зі злістю.

– Ви вже стара. Мама каже, такі вчителі мали б давно сидіти вдома. Ви навіть ТікТок нормально не зробите.

Я усміхнулася. Так, саме усміхнулася. Бо за тридцять сім років у початковій школі я навчилася не падати від кожного дитячого слова. Діти часто повторюють те, що чують удома. Але того ранку щось у мені все одно тріснуло.

Мене звали пані Галина. Я викладала у звичайній школі на околиці Черкас майже все доросле життя. Сьогодні я востаннє зняла зі стін дитячі малюнки, склала свої книжки в коробки й закрила шафу, яку відкривала щодня з 1989 року.

Коли я тільки прийшла працювати, вчитель був не просто людиною біля дошки. Це була поважна особистість. Батьки приходили на збори не з претензією, а з питанням, чим допомогти. Діти приносили листівки, квіти з паперу, яблука, іноді пірїжки від бабусі. Пам'ятаю хлопчика, який навчився читати своє перше речення й так злякався власного успіху, що заплакав.

А потім усе почало змінюватися. Спочатку з'явилися нові програми, звіти, електронні журнали, нескінченні таблиці. Потім – вимоги, показники, моніторинги, “результативність”, “компетентності”, “динаміка”.

Колись я вечорами вирізала соняшники для стенда. Тепер я вечорами описувала “інциденти” в електронній системі, щоб мати доказ, якщо завтра мама скаже, що її дитину “образили”.

Найбільше змінилося ставлення дорослих. Батьки не завжди партнери. Часто вони приходять, як прокурори. З телефоном у руці, з готовим вирокком.

Одного разу батько зайшов у клас після уроків і сказав мені:

– Ви не вмієте працювати з дітьми. Мій син зняв відео.

На відео я заспокоювала хлопчика, який кричав і штовхав парту. Я говорила тихо. Тримала дистанцію. Робила все, чого нас навчали на тренінгах. Але ніхто не питав, що було до відео. Ніхто не питав, чи мені було страшно. Ніхто не питав, як почувається вчителька, яку знімають семирічні діти, поки вона намагається не дати класу розвалитися.

Діти теж інші. І це не їхня вина. Вони приходять перевтомлені, перезбуджені, з очима, які бачили більше екранів, ніж дерев. Деякі не можуть всидіти три хвилини. Деякі не вміють чекати черги. Деякі не знають, як попросити, а тільки вимагають. Хтось злий, бо вдома крик. Хтось мовчазний, бо вдома його ніхто не слухає. Хтось лізе в біжку не тому, що поганий, а тому що інакше не вміє просити про допомогу.

А від учителя чекають, що він за шість уроків виправить усе: недоспані ночі,

телефони до півночі, батьківську втому, сімейні сварки, дитячу тривогу, відсутність меж, страх, агресію, самотність.

Мій клас колись був місцем, де діти вчилися бути людьми. Ми співали зранку. Читали вголос. Вчилися вибачатися. Сидили кvasолу в пластикові стаканчики. Обговорювали, чому не можна сміятися з того, хто читає повільніше.

Тепер у мене частіше питають не “чи діти щасливі”, а “який відсоток засвоєння”. Але я трималася. Заради тих моментів, які не вміщуються в жоден звіт. Заради дівчинки, яка залишила на моєму столі записку: “З вами мені не страшно”. Заради хлопчика, який уперше прочитав сторінку сам і

Скажіть учителеві «дякую»

прошепотів: “Я думав, я дурний, а я можу”. Заради дитини, яка обійняла мене на перерві і сказала: “Ви пахнете, як моя бабуся”. Оце й були мої нагороди.

Та цього року я зрозуміла: я більше не витягну. Один учень кинув стілець. Інший сказав, що принесе “дещо з дому”. Психолог звільнилася ще восени. Учителі ходили коридорами з такими обличчями, ніби кожен просто тримається до п'ятниці. Я теж трималася. А сьогодні в шафі знайшла коробку з листівками 1996 року. На одній було написано: “Дякую, що ви мене любили, коли я був неслухняний”. І я заплакала...

Проводів майже не було. Молодий завуч потис мені руку й сказав:

– Ви легенда нашої школи.

І одразу подивився в телефон. Я залишила в класі старе крісло, коробку наліпок і останній шматок свого терпіння. А з собою забрала інше: обличчя дітей, які колись дивилися на мене з довірою. Цього в мене не забере жодна система.

Якщо сьогодні побачите вчителя – молодого, старого, втомленого, чинного чи вже на пенсії – скажіть йому “дякую”. Подивіться в очі й скажіть. Бо поки світ поспішав і ламався, ці люди стояли біля ваших дітей. Вони пам'ятали їхні страхи, перші літери, розв'язані шнурки, сльози на перервах і маленькі перемоги, які жоден тест ніколи не виміряє.

Із соціальних мереж

Всіх святих землі Української

◆ Пам'ять всіх українських святих Церква відзначає 14 червня. До них насамперед належить апостол Андрій Первозваний, бо він перший проповідував Євангеліє Христове на нашій землі. А також кримські святилі і мученики, святий рівноапостольний князь Володимир, свята рівноапостольна княгиня Ольга, благовірний князь Аскольд, благовірний князь Костянтин Острозький та інші князі та правителі, які поширювали і утверджували віру Христову на наших землях. Особливо Церква шанує пам'ять Київських святилі, першого митрополита Київського Михаїла, Іларіона, священномученика Макарія, Петра, Олексія. До українських святих звичайно належать і Києво-Печерські подвижники Антоній і Феодосій та всі чудотворці печерські, так само, як і Іов Почаївський, волінські святи, і безліч прославлених українських святих.

◆ Не треба думати,

що Церква шанує тільки тих святих, які були в далекі часи, але і в наші часи є святи, й Церква прославила і Меркурія, ігумена Бригинського, і Амфілохія Почаївського, і багатьох новомучеників, постраждалих за віру Христову в 20-му столітті. Це майже наші сучасники, з якими ми жили, спілкувалися і переймали досвід духовного життя.

◆ Але ми повинні знати, що Церква святкує не тільки цей сонм святих, який канонізований і записаний в церковному календарі, а й усіх святих, які увійшли у Царство Боже.

◆ Ми також всі хочемо ввійти в Царство Боже. Для цього треба, щоб Господь простив гріхи, бо тільки милість Бога очищає людину. Як Господь очистив гріхи блудниці, митаря, розбійника, Савла-гонителя, так очищає він гріхи і всіх, хто щиро кається.

◆ Тому, святкуючи пам'ять святих, ми повинні і себе налаштувати на шлях покаєння, щоб Господь виявив Свою милість і простив усяку провину та ввів нас у вічне блаженне життя.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Світ природи

■ Ібіси – водоплавні пернаті середнього та великого розміру. Колпиці (з ібісових) – крупні птахи з білим оперенням і чорними ногами, дзьоб розширений на кінці у вигляді заокругленої лопатки. На голові чубчик. Тримаються вологої місцевості. Коли прилітають до нас навесні, розміщуються для гніздування у заростях рогозу та очерету. Влаштовують гнізда із сухої трави (на болоті) або з гілок (на

ПАМ'ЯТІ КАТЕРИНИ ІВАНІВНИ ПЧЕЛЕНКО, ВИКЛАДАЧКИ БНАУ, ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

молоді особини...

■ А в дельті Дніпра і Дунаю рибалки спостерігали рідкісне явище: коровайці на поверхні води хапали крупних раків, відлітали з ними на території з валунами. Там піднімалися високо в повітря й кидали майбутніх жертв вниз на камені. Із розбитих панцирів крилаті виїдали м'якоть. Коли ж роговоїці були неушкодженими, то птахи ударами дзьобів розтрощували хітинові оболонки...

■ Священний ібіс (Африка) має біле оперення. Нечисленні їхні зграї інколи прилітають і на південь України. Гніздяться на деревах. Своєю назву отримали за те, що знищують гадюк на городах, полях, в садах, населених пунктах. Відомо також, що священні ібіси часто залітають на димові труби, залазять в них і падають вниз. Як правило, відбуваються незначними травмами. Вони під час падіння очищають труби від сажі, тому цим пернатим дали другу назву – «трубочисти».

■ У державному заповіднику Сенегала в рідколіссі біля річки відпочивала сім'я священних ібісів. За якусь хвилину суди вибігла перев'язка (хижий звірок із маскою на морді) та плигнула на крайнє пташеня...

■ Червоні ібіси населяють болотяні зарослі Америки. Місцеві жителі переслідують їх через гарне пір'я і заради м'яса. Чисельність цих птахів до 18 століття невпинно знижувалася. Та на початку 19 ст. уряди Венесуели, Тринідад і Тобаго створили для червоних ібісів державні заповідники, де тих дбайливо охороняють...

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

Ці загадкові ібіси

деревах). Характерно, що поки відкладання яєць не закінчиться, то птахи сидять на них тільки вночі. Харчуються дрібною рибою, комахами, рачками, молюсками. Поїдають і жаб та ящірок. Птиці «столують» на мілководді, проціджуючи рідину та мул через дзьоб у пошуках їжі. Руки крилатих тоді нагадують змахи косарів, звідки й друга їхня назва – «косарі». Зоологи з'ясували, що за 4,5 місяця у дельті Дніпра жодна колпиця вживає по 3200 мальків сазана. Одночасно одна така пернота там же з'їдає за сезон 1600 личинок шкідливих водяних комах. Такі личинки, якби їх не спожили колпиці, могли б знищити 950 тисяч мальків риб. Тобто, поїдаючи водяних комах, цей птах рятує мальків сазана в 210 разів більше, ніж з'їдає сам... У Чорноморському біосферному заповіднику біля берега річки пара колпиць із виводком відшукувала рачків і молюсків. Аж раптом над родиною промайнула постать дербника. Він наскочив на 4-місячне пташеня. Але батьки не розгубилися і почали серйозно опиратися...

■ Коровайки (родина ібісових) цікаві тим, що самець приносить харчі до гнізда і передає самці. Тоді пташенята засовують дзьобики у горло матері й дістають звідти поживу. На зиму відлітають до тропіків – окремо дорослі та

ОВЕН. З'явиться шанс розібратися з тим, що довго відкладалося, особливо якщо це стосується близьких або емоційно значущих ситуацій.

ТЕЛЕЦЬ. Період активного спілкування, але емоційне тло робить діалоги більш чутливими. В особистому житті будьте чесними.

БЛИЗНЮКИ. Ви можете переглядати свої пріоритети, повертатися до старих фінансових рішень або аналізувати витрати. Важливо не піддаватися ілюзіям.

РАК. Виникне бажання говорити про те, що давно хвилює, і повертатися до тем, які потребують завершення. У стосунках зростає емоційна відкритість.

ЛЕВ. Період переживань і романтики. Виникне потреба в тиші, усамітненні та переосмисленні того, що відбувається навколо.

ДІВА. Повернуться старі зв'язки, з'являться люди, з якими ви давно не спілкувалися, або сплинуть проекти, які потребують завершення.

ТЕРЕЗИ. Можливі повернення до старих робочих питань або обговорень, які вимагають уточнень. Важливо уважно ставитися до деталей.

СКОРПІОН. Розширяться горизонти — через навчання, нові ідеї або повернення до старих планів, які ви відклали.

СТРИЛЕЦЬ. Тиждень зачіпає глибокі емоційні та фінансові питання, а також звертає вашу увагу на теми дому та сім'ї.

КОЗЕРІГ. Зробіть акцент на партнерстві. Повернуться старі теми, незавершені розмови або ситуації, які потребують з'ясування.

ВОДОЛІЙ. Зірки акцентують на професійній сфері, активізуються робочі процеси та питання здоров'я. Повернуться старі завдання, які потребують завершення.

РИБИ. Виникне бажання повернутися до старих ідей, почуттів або людей, які колись були важливими. Уникайте зайвих емоцій.

Гороскоп
15 – 21 червня

Сайт Synoptik UA	П'ятниця, 12.06	Субота, 13.06	Неділя, 14.06	Понеділок, 15.06	Вівторок, 16.06	Середа, 17.06	Четвер, 18.06
	ніч +17	ніч +15	ніч +14	ніч +14	ніч +14	ніч +13	ніч +14
	день +22	день +21	день +20	день +21	день +20	день +22	день +22

Бери вершину і матимеш середину. (Григорій Сковорода)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор Валентина Храбуст

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.